

paa mit Partis Vegne tilsige den største Interesse for Problemets Undersøgelse og den største Sympati for Løsningen af de Opgaver, man her tænker sig at løse. Tvivlen fra min Side gaa ikke ud paa, at man ikke skulde søge at løse alle disse Opgaver, men Tvivlen gaar ud paa, om dette er den rette Vej til at løse dem, og om dette Lovforslag er saaledes oplyst og underbygget, at man som Rigsdagsmand kan forsvare at give det sin Stemme i den Form, hvori det foreligger. Jeg haaber, at det under Udvalgsbehandlingen skal lykkes at komme til større Klarhed over disse Problemer.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Naar jeg undtager den ærede sidste Taler (Foss), maa jeg sige Tak for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet i dette høje Ting. Den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, at hans Foredrag nærmest var kritisk, det var det ogsaa, men alligevel føjede han til, at han kunde give Planen sin Tilslutning, vilde være med til at virke for at fremme den, og jeg maa da maaske haabe, at der alligevel er Udveje for at faa Lovforslaget vedtaget. Jeg vil først og fremmest takke det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) for den Tilslutning, han gav Lovforslaget. Det ærede Medlem er vel nok det af de ærede Medlemmer i dette Ting, som har det største Kendskab til, hvad det her drejer sig om, og har ogsaa været med til at give Raad, før dette Lovforslag blev fremsat.

Det var ikke uden en vis Frygt, at jeg fremsatte dette Lovforslag, thi jeg indrømmer, at det er meget let at kritisere det. Det er ikke tilstrækkeligt oplyst, men naar jeg alligevel har fundet Anledning til og har ment, det var nødvendigt at fremsætte det, er det, fordi jeg fra kyndig Side har faaet Tilslutning til min Mening, at et saadant Lovforslag med Grund kan fremsættes. Jeg skal oplæse Navnene — jeg ved ikke, om det høje Ting i Forvejen kender dem — paa de Mænd, som er blevet forespurgt om dette Forhold, og som jeg mener i nogen Grad kan være en Garanti for, at Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, ikke er en ren og skær Lygtemand. Den 20. November sendte Landbrugsministeriet en Skrivelse til det saakaldte Vandudvalg, som blev nedsat af Det kgl. danske Landhusholdningsselskab i 1914. Dette Udvalg bestaar af 9 Medlemmer, nemlig: Professor T. Westermann, København, Formand, og Landinspektør L. Schmidt,

København, begge valgte af Det kgl. danske Landhusholdningsselskab, Skovrider C. Dalgas, Birkebæk, Ingeniør Kr. Thomsen og Ingeniør Th. Claudi Westh, Viborg, valgte af Det danske Hedeselskab, Hofjægermester Ad. Tesdorpf, Pandebjerg, og Forpagter G. F. Schroll, Hannerupgaard, valgte af De samvirkende danske Landbrugsforeninger, Kulturinspektør I. C. Johansen, København, og Professor G. Schönweller, Hellerup, valgte af Dansk Ingeniørforening. Udvalgets Sekretær er Docent, cand. polyt. C. L. Feilberg. Efter at Udvalget havde modtaget Ministeriets Skrivelse, holdt det et Møde, til hvilket var indbudt Kontorchef i Landbrugsministeriet H. C. Larsen, Ingeniør Nyehoe, Folketingsmand Emil Rasmussen, Folketingsmand J. Westergaard, de tre sidste Medlemmer af Brændselsnævnet, Skibsreder Brännich, Medlem af Transportnævnet, Professor ved Den polytekniske Læreanstalt Raaschou, Direktør for Nordsjællands Elektricitetsværk Angelo, Dr. phil. Mentz, Leder af Hedeselskabets Afdeling for Moseindustri, Ingeniør Fox-Maule og Ingeniørkaptajn Sommerfeldt. Det er denne Forsamling af Mænd, jeg har henvendt mig til, inden jeg fremsatte Lovforslaget, og disse Mænds Udtalelser gaar i alt væsentligt ud paa at tilraade Forslagets Fremsættelse; ganske vist har ogsaa de deres Betænkeligheder, men hvem har ikke det overfor et saadant Forslag? Jeg mente da af Hensyn til de forskellige Opgaver, som ærede Medlemmer har nævnt skulde løses, ikke at kunne undlade at fremsætte Lovforslaget. Disse Opgaver er for det første at skaffe Brændsel, for det andet at omdanne Moserne til Landbrugsarealer og for det tredie, hvad der ikke er den mindst vigtige Opgave, at skaffe Arbejde netop i Øjeblikket. Det er rigtigt, at det er med en vis Risiko, man vedtager et saadant Lovforslag, men naar man betragter det som den vigtigste Opgave at skaffe Arbejde — og det gjorde jo den sidste ærede Taler (Foss) —, vil de Summer, det her drejer sig om, ikke være særlig afskrækkende. Hvis man i det hele taget mener, at Moserne skal benyttes, er der jo Arbejder, som først skal foretages, nemlig Afvanding, Anlæg af Læggepladser og Sporforbindelser. Det er ogsaa de Arbejder, som i Øjeblikket giver Beskæftigelse til de fleste Folk.

Jeg tvivler ikke om, at disse Moser har Værdi, særlig efter at jeg har hørt de før nævnte kyndige Folks Udtalelser. Vilde man sætte en Undersøgelse i Gang i Øjeblikket, vilde den for det første tage saa